

Toto rozhodnutí nabylo právní moci: 30. 8. 2004

výrok: _____ dne: _____

výrok: _____ dne: _____

a je vykonatelné dnem _____

V Praze 14. 5. 2022
dne _____

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Aleše Sabola v právní věci žalobkyně: **TELEKO, s.r.o.**, se sídlem Pod Hvězdárnou 453, Příbram II, zastoupena JUDr. Ing. Miroslavem Silovským, advokátem se sídlem Karlova 5, Plzeň, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Praze**, Žitná 12, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2003, č.j. 2864/03-130,

t a k t o:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2003, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty, vydanému Finančním úřadem v Příbrami dne 21. 3. 2002 pod č.j. 26327/02/063911/1610. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný odvolací orgán uvedl, že platebním výměrem byla žalobkyni vyměřena vlastní daňová povinnost ve výši 177 919,- Kč. V přiznání k DPH za druhé čtvrtletí roku 1999 uplatnila žalobkyně nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění ve výši 255 895,- Kč. Vzhledem k pochybnostem o správnosti daňového přiznání správce daně vyzval žalobkyni výzvou ze dne 3. 8. 1999 k odstranění pochybností. Součástí účetnictví předloženého žalobkyní byla faktura č. 30069906 ze dne 30. 6. 1999 na částku 941 840,- Kč (daň 169 840,- Kč), přičemž ohledně předmětu plnění je uvedeno, že „na základě smlouvy o reklamě Vám fakturujeme dle bodu 5.3 smlouvy částku ve výši 800 000,- Kč bez 22 % DPH“. Jako dodavatel je na faktuře uvedena společnost NERET, spol. s r. o., datum uskutečnění zdanitelného plnění je 30. 6. 1999. Předmětem smlouvy, na jejímž základě

byla faktura vystavena, je umožnění reklamy na sportovní akci (sportovní aktivity týmu amerického fotbalu Prague Panthers), kdy reklamou se rozumí výroba a umístění reklamního panelu, uvedení loga či názvu žalobkyně v programu nebo podobné tiskovině, v kalendáři s tematikou amerického fotbalu na rok 2000 a ve všech informačních materiálech, uvedení zvukového nebo obrazově zvukového reklamního spotu na sportovní akci, umožnění účasti zástupce žalobkyně na sportovní akci a zajištění prezentace sportovní akce prostřednictvím televizního vysílání. Finanční úřad v Příbrami dne 13. 9. 1999 žalobkyni vyzval, aby prokázala, jak jí reklama podle uvedené faktury sloužila k dosažení obrátů za zdanitelné plnění. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v odpovědi z 29. 9. 1999 neprokázala, jak reklama sloužila k dosažení obrátů, byla jí zaslána dne 6. 10. 1999 další výzva, načež dne 22. 10. 1999 žalobkyně reagovala předložením rozpisu sportovních akcí týmu Prague Panthers, pozvánky na finále v Jablonci nad Nisou, tři fotografií finále, vstupenky VIP, tři listů programu TV, kopie objednávky překladů knih od nakladatelství Svojtka & Co. a videokazety nahrané z vysílání TV Galaxie; dne 11. 10. 1999 zaslala žalobkyně ještě leták – program finále České ligy amerického fotbalu, na jehož zadní straně je logo žalobkyně. Při jednání u správce daně dne 18. 5. 2000 žalobkyně popsala mechanismus přípravy a podpisu smlouvy, v němž se společností NERET s.r.o. za žalobce jednal účetní pan F. [redacted], jenž také žalobkyni předal videokazetu promítanou po vítězném finále a též stanovil cenu za služby poskytnuté společností NERET s.r.o.; pan F. [redacted] však při výsledku dne 11. 9. 2000 u správce daně uvedl, že nevěděl, že jedná s osobami z firmy NERET s.r.o., výši ceny nikdy neovlivňoval ani nedomlouval a prospekty ani kazetu nepředával. Ze sdělení dožádaného Finančního úřadu pro Prahu 6 pak vyplývá, že jednatel společnosti NERET s.r.o. popřel vystavení předmětné faktury. Podle sdělení dožádaného Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou společnost NERET s.r.o. se na uspořádání finále České ligy amerického fotbalu nijak nepodílela. Správce daně na základě těchto skutečností dospěl k závěru, že žalobkyně porušila ust. § 19 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty. Vzhledem k tomu, že neprokázala přijetí zdanitelných plnění, posoudil správce daně uplatněný nárok na odpočet DPH za reklamní služby za neoprávněný a platebním výměrem vyměřil DPH ve výši 177 919,- Kč. Odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru žalovaný odmítl s tím, že žalobkyně neprokázala plnění podmínek podle smlouvy, když ze smlouvy nevyplývá, k čemu se společnost NERET s.r.o. vlastně zavázala, v jakém rozsahu a za jakých podmínek, není specifikováno, o jaké materiály se má jednat, jak mají být zveřejněny, kdy a v jakém rozsahu. Veřejným oznámením loga v podobě „TELEKO s.r.o.“ prostřednictvím médií nedošlo k reklamě podnikatelské činnosti žalobkyně, jak ji definuje zákon č. 40/1995 Sb. Jelikož žalobkyně neunesla důkazní břemeno uložené jí v ust. § 31 odst. 9 zákona o správě daní a poplatků, posoudil žalovaný uplatněný nárok na odpočet daně za neoprávněný.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobce uvedl, že žalovaný vyšel z tvrzení jednatele společnosti NERET s.r.o. pana P. [redacted], že doklad, na jehož základě byl nárok na odpočet uplatněn, tato společnost nevystavila; podle žalobce je toto tvrzení v rozporu s vydaným dokladem, jenž jako důkaz přikládá. Správce daně v rozporu s ust. § 31 odst. 1 a odst. 8 písm. b), c) a d) zákona o správě daní a poplatků nevzal na vědomí skutečnosti uvedené žalobcem jako důkazní prostředky a rozhodoval jen podle svých subjektivních pocitů, že tyto výdaje nesouvisely se zajištěním, dosažením a udržením příjmů žalobce, a lze dovodit, že nepostupoval ve smyslu ust. § 2 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků a v souladu se zásadami formální logiky. Správce daně nezpochybnil konání akce, kde reklama proběhla, pouze zaujal nesprávný, nepodložený a neopodstatněný názor, že veřejným oznámením loga pouze v podobě „TELEKO s.r.o.“ prostřednictvím médií nedošlo k reklamě podnikatelské činnosti, to je k nabídce určité služby za účelem hledání uživatele nabídnuté služby, konkrétně k naplnění uvedeného cíle a účelu reklamy. V této věci žalobce

doložil zcela nepochybnými a průkaznými prostředky včetně daňových přiznání, že po zveřejnění reklamy došlo k nárůstu tržeb žalobce; k tomu přiložil tabulku čistého obrátu a základu daně za roky 1997 – 2001. Žalobce prokázal správci daně veškeré skutečnosti, které měl za povinnost a které uvedl v daňovém přiznání. Správce daně pak byl povinen k nim v souladu s ust. § 31 zákona o správě daní a poplatků přihlídnout. Po předložení veškerých důkazních prostředků správce daně nepožadoval další důkazní prostředky, pouze setrval na svém nepodloženém názoru, že reklama objednaná žalobcem neměla vliv na dosažení, udržení či navýšení příjmu žalobce právě z titulu této zaplacené reklamy. Žalobce proto namítl, že veškeré důkazní prostředky byly posouzeny výlučně v neprospěch žalobce. Z tohoto důvodu navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně při svém zpochybnění provedeného dokazování jednak nevezala ohled na to, že jednatel údajného dodavatele reklamy společnosti NERET s.r.o. popírá vystavení daňového dokladu č. 30069906 a jednak působení reklamy dokládá objednávkou na překlad dvou knih z angličtiny, přičemž však objednávka byla směřována na jinou osobu než na žalobkyni; žalovaný z toho dovozuje správnost závěru, že pouhým oznámením loga „TELEKO s.r.o.“ širší veřejnosti nedošlo k realizaci účelu reklamy. Navrhl proto zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobkyně v žalobě především namítl, že žalovaný zamítl její odvolání proti platebnímu výměru z toho důvodu, že podle dožádaného správce daně měl jednatel společnosti NERET s.r.o. pan P. ■■■■ tvrdit, že doklad č. 30069906 jeho prostřednictvím nikdy nebyl vystaven; toto tvrzení žalobkyně odmítla s tím, že je v rozporu s vydaným dokladem, který jako důkaz přiložila.

Tuto námitku soud neakceptoval. Předmětná faktura č. 30069906 sama o sobě nijak nedokazuje, že skutečně byla vystavena tím subjektem, jenž je na ní uveden, a nedokazuje ani to, že plnění, které je v ní specifikováno, bylo reálně poskytnuto. Obecně nutno konstatovat, že účetní doklady nemají povahu veřejné listiny, a tedy neosvědčují bez dalšího pravdivost toho, co je v nich tvrzeno. Jestliže tedy ze sdělení Finančního úřadu pro Prahu 6 ze dne 20. 9. 1999, jež je založeno ve správním spise, vyplývá, že jednatel společnosti NERET s.r.o. pan Jakub P. ■■■■ sdělil, že předmětnou fakturu tato společnost nevystavila, pak již sama tato skutečnost zmíněný doklad zcela zpochybňuje.

Dále soud odmítl námitku žalobkyně o tom, že správce daně jednal v rozporu s ust. § 38 odst. 2 a odst. 8 písm. b), c) a d) zákona o správě daní a poplatků, když nevezal na vědomí skutečnosti uvedené žalobkyní jako důkazní prostředky a své rozhodnutí opřel jen o subjektivní pocity, že tyto výdaje nesouvisejí se zajištěním, dosažením a udržením příjmů žalobkyně, a lze dovodit, že správce daně nepostupoval podle ust. § 2 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků a se zásadami formální logiky. Souhrnně lze konstatovat následující:

Podle smlouvy ze dne 24. 6. 1999 měla společnost NERET s.r.o. poskytnout žalobkyni reklamní služby, a to ve formách, specifikovaných v ust. bodu 3.1 smlouvy. Již zde se soud ztotožnil s názorem žalovaného, poukazujícím na nekonkrétnost této smlouvy, z níž není zřejmé, k čemu a za jakých podmínek se společnost NERET s.r.o. zavázala – například není

nijak blíže vymezen prostorový rozsah prezentace žalobkyně v tiskových materiálech, nejsou uvedena konkrétní média. Závazek zajistit prezentaci sportovní akce prostřednictvím televizního vysílání (bod 3.1.7. smlouvy) pak není specifikován vůbec, neboť není uvedeno ani prostřednictvím kterého provozovatele televizního vysílání bude prezentace provedena, v jaké podobě, jak dlouhé bude mít trvání apod. Ostatně pro úplnost lze konstatovat, že ani samotná faktura č. 30069906 není v naznačených směrech nijak konkrétní, neboť neobsahuje žádný popis plnění, za něž je fakturováno, a nelze tedy z ní nijak poznat, zda společnost NERET s.r.o. splnila vše, k čemu se ve smlouvě zavázala, resp. co konkrétně tato společnost realizovala.

Dále pak považuje soud za nutné poukázat na výsledky šetření správce daně, dokumentované ve spise, z nichž vyplývá, že společnost NERET s.r.o. se nijak nepodílela na organizaci finále České ligy amerického fotbalu, neboť ze zpráv Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou ze dne 27. 3. 2000 a Finančního úřadu pro Prahu 1 ze dne 24. 5. 2000 vyplývá, že práva na uspořádání tohoto sportovního podniku náležela na základě smlouvy s Českou asociací amerického fotbalu společností Millenium CZ, s.r.o. Tato společnost spolupracovala se společností NERET s.r.o. pouze v dubnu a květnu 1999, nikoliv však později, a není tedy zřejmé, že by společnost NERET s.r.o. mohla jakkoliv zajišťovat reklamní služby během finále České ligy amerického fotbalu, které se odehrálo v listopadu 1999.

Pokud pak žalobkyně vytýkala správci daně, že nepostupoval ve smyslu § 2 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků, pak z této žalobní námítky není zřejmé, v čem měl správce daně citovanou normu (podle níž při rozhodování hodnotí správce daně důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co v daňovém řízení vyšlo najevo) porušit. Pro stejnou nekonkrétnost bylo nutno odmítnout i námítku, že správce daně nepostupoval v souladu se zásadami formální logiky.

Konečně, žalobkyně nesouhlasila s názorem správce daně, že veřejným oznámením loga pouze v podobě „TELEKO s.r.o.“ prostřednictvím médií nedošlo k reklamě podnikatelské činnosti, to je k nabídce určité služby za účelem hledání uživatele nabídnuté služby, konkrétně k naplnění uvedeného cíle a účelu reklamy. Soud má za to, že tento názor žalovaného je v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodněn. Žalovaný na straně 4 napadeného rozhodnutí vyjádřil úvahu, vycházející z definice reklamy obsažené v zákoně č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, ve znění pozdějších předpisů, a konstatoval, že cílem reklamy je upozornit uživatele reklamy na určité zboží nebo službu a přesvědčit ho, že předložená nabídka je pro něho výhodná a že by ji měl akceptovat; účelem reklamy je hledání uživatelů zboží, služeb nebo výkonů. Soud tuto argumentaci žalovaného považuje za dostačující. Ačkoliv použitá definice reklamy je podle zákona o regulaci reklamy určena pro účely tohoto zákona, soud ji pokládá za dostatečně obecnou pro to, aby mohla být použita i mimo oblast regulace reklamy, a to tím spíše, že ani zákon o DPH, ani zákon o správě daní a poplatků vlastní definici reklamy neobsahují. Presentování pouhého loga žalobkyně, resp. jejího obchodního jména, i podle názoru soudu skutečně neříká nic o tom, jaké zboží, služby, výkony či hodnoty žalobkyně nabízí, a přesvědčovací účinek takového presentování na možné zákazníky je tedy nejasný. Ostatně sama žalobkyně ani v průběhu daňového řízení, ani v podané žalobě neuvedla, proč má za to, že pouhé uvedení jejího loga by mělo možné zákazníky ovlivnit. Ani tuto žalobní námítku tedy soud nemohl akceptovat.

Městský soud v Praze tedy po zvážení všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Soud rozhodl ve věci bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci vyjádřili s takovým postupem souhlas podle ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevzešly.

P o u ě n í: proti tomuto rozsudku je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat k Městskému soudu v Praze ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 29. července 2004

JUDr. Slavomír Novák, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Šrubařová